

Sygn. akt I ACz 137/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

<i>Przewodniczący:</i>	<i>SSA Jan Sokulski</i>
<i>Sędziowie:</i>	<i>SA Marek Klimczak</i>
	<i>SA Anna Pelc (spr.)</i>

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku *Banku (...) S.A. I Oddział w K.*

z udziałem *M. W. (1)*

o uzupełnienie postanowienia

na skutek zażalenia *M. W. (1)*

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy

z dnia 15 stycznia 2013 r., sygn. akt VI GCo 6/13

postanawia:

I. oddalić zażalenie,

II. oddalić wniosek uczestnika o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy - Sąd Gospodarczy w Rzeszowie uzupełnił postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Gospodarczego w Krośnie z dnia 24 sierpnia 2009 r., sygn. akt VIII GC 49/09, dodając pkt.II, w którym zasądził od powoda *M. W. (1)* na rzecz pozwanego *Banku (...) S.A. I Oddział w K.* kwotę 7.217 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Z uzasadnienia powyższego postanowienia wynika, że Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Krośnie postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2009 r. odrzucił pozew, nie orzekając o kosztach postępowania, pomimo złożonego przez pozwanego w odpowiedzi na pozew wniosku w tym przedmiocie. W związku z tym pozwany wniósł o uzupełnienie postanowienia w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, który nie został merytorycznie rozpoznany przez ten Sąd. Z dniem 1 stycznia 2010 r. w związku z reorganizacją sądów gospodarczych Wydział VIII Gospodarczy Sądu Okręgowego w Krośnie przestał istnieć, a sądem właściwym do rozpoznawania spraw gospodarczych stał się Sąd Okręgowy Wydział VI Gospodarczy w Rzeszowie. Sąd ten po przekazaniu mu do rozpoznania wniosku pozwanego uznał go za zasadny i uzupełnił postanowienie, na podstawie art. 351 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. Wskazując jako podstawę prawną art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 6 pkt. 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za

czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 1349 ze zm.) przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu określonej ostatecznie przez powoda na kwotę 500.000 zł, Sąd ten zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 7.200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika procesowego wraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodził się powód, który w zażaleniu twierdził, że jest ono bezzasadne, narusza prawomocne orzeczenie sądu, powód nie dostrzega też swojej winy w takim rozstrzygnięciu sprawy.

W odpowiedzi na zażalenie pozwany domagał się jego oddalenia i zasądzenia od powoda na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Nie ma wątpliwości co do tego, że rozstrzygając sprawę z powództwa M. W. (1) przeciwko Bankowi (...) S.A. I Oddział w K., sygn. akt VIII GC 49/09 co do meritum, Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Krośnie nie rozstrzygnął o kosztach procesu, pomimo złożonego przez pozwanego w odpowiedzi na pozew wniosku w tym przedmiocie (k.84).

W tej sytuacji, w terminie dwóch tygodni od doręczenia wydanego na posiedzeniu niejawnym postanowienia, każdej ze stron przysługiwało prawo domagania się jego uzupełnienia poprzez rozstrzygnięcie o kosztach procesu (art. 351 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.). Taki też wniosek złożył pozwany w przepisany terminie, jak to wynika z porównania daty doręczenia mu odpisu postanowienia z dnia 24 sierpnia 2009 r. (k.172) z datą nadania wniosku do sądu (k. 177).

Podstawową zasadą przy rozstrzyganiu o kosztach procesu jest zasada odpowiedzialności za jego wynik wyrażona w art. 98 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c.).

W rozpoznawanej sprawie żądanie powoda nie zostało uwzględnione, pozew został prawomocnie odrzucony, a to zgodnie z powyższą zasadą oznacza, że powód jako strona przegrywająca sprawę powinien zwrócić pozwanemu na jego żądanie koszty procesu.

Wysokość tych kosztów, wyliczona przez Sąd Okręgowy przy uwzględnieniu podanej przez powoda wartości przedmiotu sporu i przyjęciu minimalnej stawki wynagrodzenia dla radcy prawnego określonej wskazanym przez ten Sąd rozporządzeniem nie budzi wątpliwości.

W stanie rzeczy zażalenie powoda, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu przez Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., mając na uwadze przedmiot tego postępowania, jak i sytuację materialną pozwanego, który był zwolniony w całości od kosztów sądowych w sprawie (k. 54).

(...)

1) (...),

2) (...)

R., dnia 15 marca 2013 r.

Bk/